

Naše vesnice SVĚRADICE

Vážení občané!

Opět po dvou měsících vychází noviny „Naše vesnice Svěradice“, a proto mi dovolu, abych vás seznámil s činností obecního úřadu a prací zastupitelstva, které se sešlo 21. června na svém čtvrtém veřejném zasedání.

Zastupitelé schválili rozpočtové opatření č. 1/2007, kde již ve schváleném rozpočtu dochází v příjmech a vydáních k několika změnám.

Schválena byla Kupní i Darovací smlouva mezi Svazkem obcí Radina a JČP České Budějovice ohledně prodeje části plynofikace.

Během tohoto měsíce by měla firma Silba Klatovy začít s akcí, kdy bude svedena dešťová voda od budovy kulturního domu a obecního úřadu do veřejné kanalizace. Následně dojde k vyasfaltování celé plochy za hospodou a před obecním úřadem.

Proběhlo vymalování sálu kulturního domu a firma BK továrna na parkety Sedlice zde začala s výměnou a renovací parket zničených lednovým orkáem. Náklady bude hradit pojišťovna.

Přítomní byli také seznámeni s prací Sdružení Radina a Prácheňsko, kde je naše obec členem.

V obecním lese na Radině byla zpracovaná větrná kalamita.

Pravidelně je sečena zeleň na obecních pozemcích, kde jsou také nově vysázeny okrasné keře.

Obec se bude finančně podílet na některých sportovních a kulturních akcích, které u nás proběhnou v červenci.

Závěrem mi dovolu, abych vám všem popřál krásné prožití období prázdnin a dovolených.

Vladimír Smitka, starosta obce

NAŠI JUBILANTI

V měsících červnu, červenci a srpnu oslaví nebo již oslavilo významná jubilea několik našich spoluobčanů. Přejeme jim hodně zdraví a pohody do dalších let!

Červen

Zemanová Marta (čp.76)	3. června	63 let	Bukovanová Františka (čp.25)	17. června	92 let
Kandrová Marie (čp.37)	11. června	69 let	Vyšehrad Josef (čp.36)	26. června	81 let

Červenec

Buzín František (čp.109)	1. července	62 let	Větrovcová Anna (čp.125)	20. července	87 let
Frühbauer Václav (čp.146)	5. července	61 let	Straňáková Věra (čp.58)	21. července	68 let
Šrámková Jana (čp.22)	6. července	60 let	Hrabák Jiří (čp.27)	22. července	75 let
Turková Marie (čp.3)	12. července	74 let	Jiřinec František (čp.30)	23. července	61 let
Brož Bohuslav (čp.131)	19. července	64 let	Hambálek Jaroslav (čp.106)	26. července	60 let

Srpen

Kovařík František (čp.16)	1. srpna	62 let	Červený František (čp.102)	25. srpna	69 let
Tichý Oldřich (čp.11)	4. srpna	82 let	Pleyer Gerhard (čp.111)	27. srpna	67 let
Janda Josef (čp.15)	4. srpna	63 let	Krliš František (čp.148)	27. srpna	66 let
Brejcha Rostislav (čp.39)	11. srpna	61 let	Větrovcová Milada (čp.35)	28. srpna	67 let
Smišková Marie (čp.2)	12. srpna	76 let	Broučková Marie (čp.94)	31. srpna	73 let
Panušková Marie (čp.5)	22. srpna	77 let			

Události, zajímavosti, stripky.....

- Barevně nazdobenou májku uprostřed návsi mladí přes noc posledního dubna uhlídali. Při ohýnku a pivu vydrželi až do ranních hodin. Vatra vzplála i na Vzácném vršku, kde si „pálení čarodějnic“ užívala mládež, smutné ale je, že tu po sobě zanechala nepořádek, který musela nechat uklidit Obec.
- Den matek se opět povedl, v sobotu 12. května byl plný sál. Děti z MŠ předvedly pásmo písniček a básniček, školáci divadelní scénku nazvanou Ordinace v růžové zahradě ve Svěradicích, cvičení se šplukou, aerobik, básničky, hudební skladby na flétnu a klavír. Domácí zákusky k občerstvení s kávou napaklo několik místních žen. K příjemnému posezení patří hudební doprovod, kterého se ujal pan Josef Černý z Horažďovic. Poděkování patří všem dětem, které předvedly své umění a také jejich dospělému doprovodu Naděje Kučerové a Janě Korbelové. Příští rok se bude slavit zase, říkají pořadatelé místní Svaz žen a Obec. Již je naplánovaný den 17. 5. 2008.
- Krajinná květnatá louka na Kostelíku je v druhém roce po osetí vydařená. K posílení porostu byla již jednou posekaná. V použitém osivu je třicet šest druhů lučních květin a jedenáct travin v různých procentuálních zastoupeních.
- V sobotu 19. května bylo krásně, svítilo sluníčko a naše družstvo mladých hasičů ve složení Lukáš Korbel, Ondra Prokopius, Jakub Vlček, Petr Vlček, David a Marek Doubkovi, Jan Krejčí, Jan Hájek a Míra Opalecký pokoušeli obsadit pěkné místo v hasičské soutěži v Jetenovicích. Umístili se na dobrém pátém místě, nic nezkazili. Celkem bylo sedm mužských družstev, tři ženské. Také dětská družstva ze Slatiny, Malého Boru a Defurových Lažan. Doprovod zajišťoval Jarda Korbel, Vašík Šilhan a Fanda Kalabza. Tam i zpátky je vezl vždy ochotný Karel Kopáček. Oslava úspěchu pokračovala i doma. V noci šla soutěžící omladina z myslivny a vydala pár dopravních značek na návsi, ale po upozornění starostou obce je hned v neděli zase zasunula do stojanů.
- Na veřejném prostranství u hřiště, parku, dětském hřišti i na návsi v truhlíkách jsou vysázeny nové okrasné keře. Děti, vám se to nelíbí, že už byl zase stromek vytržený a pohozený vedle? Zrovna tak je neustále špinavá čekárna, počmáraná a vysypané odpadky uvnitř. Na jedné straně chceme mít hezké prostředí a na druhé straně je zbytečný nepořádek.
- Oprava vodovodní sítě v naší obce se bude provádět v červenci. Občané mohou ještě nahlásit případné poruchy přípojek. Celá akce je rozpočtována na 420 tis. Kč. Obec dostala dotaci ve výši 208 tis. Kč.
- V den závěru školního roku v pátek 29. června se na místním fotbalovém hřišti sešlo na třicet dětí. Svaz žen Svěradice pro ně tradičně připravil zábavné hry jako házení míčků na plechovky, lovení papírových rybiček, skákání panáka, skákání v pytli, rozpoznávání dopravních značek, ale jako vždycky je nejvíc zaujal průlez hadrovým tunelem a závody na kolech. S tím už pomáhali muži, kteří také připravili oheň. Děti opékaly darovaný párek, ty větší samy a menším rodiče. Děti nebyly ochuzeny ani o sladkost, kterou jsme dostali z olšanské pekárny zdarma. Byl velmi příjemný letní den a tak se celá akce zdařila i když jsme čekali větší počet dětí.
- Vodné se už vybírá a prosíme občany o úhradu v hotovosti na Obci v běžné úřední hodiny s termínem do konce září.
- O velkých prázdninách nejedí školní autobus. Nahrazuje ho pouze středeční polední spojení do a z Horažďovic.
- Pochvala a uznání patří sousedním obcím. Velkému Boru, kde probíhá výstava v prostorách obecního úřadu s názvem „Pražská – věčná inspirace“, kde se do 15. července prezentují obrazy Zdeňka Papeše a Josefa Fencla s doplňujícími fotografiemi Bohuslava Šotoly. Chanovičtí také stále něco podnikají, chystají tam léto plné akcí. Den řemesel se konal 7. července.
- Celá redakční rada se omlouvá za opožděné vydání červnových novin a přeje všem krásné prázdniny a dovolené.

jka

POZVÁNKA NA SPORTOVNÍ AKCE

Dne 14.7.2007 se koná ve Svěradicích **tradiční nohejbalový turnaj** na nohejbalovém hřišti pod RAFANDOU. Srdečně zveme jak hráče tak i diváky, pro které bude připraveno pohoštění v podobě zlatého moku a různých specialit na rožni. Tento turnaj začíná v 9 hodin.

Dne 21.7.2007 pořádá parta nadšenců **přejezd lávky** na místní svěradické hasičské nádrži. Zveme také všechny dobrovolníky, kteří zkusí přejezd lávky a hlavně diváky, pro které bude připraveno pěkné pohoštění a různé doplňovací disciplíny jako je například přejezd lávky na trakaři a přejezd nádrže na speciálních lyžích vyrobených Vencou Prokopiussem. Tato lávka se koná od 13 hod.

Miroslav Chaloupka

PLATÍ JEŠTĚ: ZBOŽÍ Z JEDNOTY DO KAŽDÉ SAMOTY?

Ještě před deseti lety byly české obchody všeho druhu na prvních místech v žebříčku největších obchodníků v zemi. Z deseti nejrozšířenějších řetězců celá polovina patřila domácím podnikatelům. Jejich prodejny se počítaly na stovky. Postupem času jich hodně zkrachovalo. Ale přece jen některé menší „rybky“ v tuzemském rybníku přežily. V desítku největších obchodníků sice české prodejny s potravinami nenajdeme, ale v první padesátce se už pár jmen objevilo. Patří mezi ně i JEDNOTA. Čeští obchodníci se shodují v tom, že kdyby se zahraničními řetězci soutěžili jen cenou, tak brzy skončí. Předražené zboží si však také dovolit nemohou, zvláště v menších obcích s nižší kupní silou. Obecně platí, že malé prodejny jsou o nějaké to procento dražší. Přesto u nejprodávanějších položek, které si lidé pamatují se snaží menší prodejny i obchodníci držet stejné ceny.

V naší obci velký nápis KONZUM láká místní zákazníky i ty, kteří obcí projíždějí, k nákupu. Parkovací podmínky před prodejnou jsou velice dobré, a tak zde mohou zaparkovat například i TIRÁCI.

V současné době nás v prodejně obsluhuje vedoucí paní Jarka Jiřincová, prodavačka Zdena Smitková a zapomenout nesmíme na Maruš Löffelmannovou, která v případě potřeby ochotně vypomáhá. A to už se ptám paní vedoucí, kdy byla prodejna otevřena. Odpovídá, že 28. března to byly již čtyři roky. Od té doby se sortiment zboží hodně rozšířil. Ptám se dál jak jdou „kšefty“? „Tak jako každá jiná prodejna, máme i my silné a slabší měsíce co se týká tržby. Ty silné jsou před různými svátky, před poutí, na vánoce, velikonoce, ale i o prázdninách. To jde vždy na odbyt nejvíce uzenina, pečivo, pití všeho druhu a další potraviny. A to už jí skáču do řeči a říkám, že se tedy nemusíme bát, že by nám prodejnu zavřeli. Odpovídá, že nedávno byla uzavřena prodejna v Jetenovicích. To je pro staré lidi zlé.

Také jsem se zeptala, zda je pravda, že Jednota a některé další subjekty se mají spojit v jeden velký celek. Odpověď je, že ano. Je to například COOP. Některé jejich zboží se objevilo i v naší prodejně. Přecházím k paní Zdeně Smitkové a ptám se jí, zda se jí práce prodavačky líbí. Směje se a říká, že samozřejmě se jí líbí. Ale není to jen stát za pultem. Je to pro nás obě i manipulace s docela těžkým zbožím. Hned však dodává, že má ráda lidi a že se těší na každého zákazníka.

A na co se těšíme my zákazníci? No přece na slevy i na dostatek zboží.

mav

prodavačka Zdeňka Smitková a vedoucí prodejny Jarka Jiřincová

MATEŘSKÁ ŠKOLA NA JARNÍCH CESTÁCH

Letošní jaro a začátek léta jsme si ve školce skutečně užili. Organizovali jsme hodně výletů a exkursí, jejímž cílem bylo dětem ukázat v reálu to, co je chceme naučit, protože hlavně to, co děti osobně prožijí, osahají si a vidí na vlastní oči, si pořádně zapamatují.

Naše 1. jarní exkurze nás zavedla do Městské knihovny v Horažďovicích- oddělení pro děti a mládež. Děti si měly možnost prohlédnout neuvěřitelné množství knih, od leporel pro nejmenší, až po dobrodružné knížky a časopisy nejružnějšího zaměření pro všechny věkové kategorie. Paní knihovnice děti seznámila s počítačovým programem (všechny děti dychtivě zkoušely) i s internetovými stránkami knihovny. Ten den jsme se vrhli také na keramické tvoření v dílně Domu dětí a mládeže. Dozvěděli jsme se o původu keramické dílny, jejího využití a vlastnostech a pak jsme se s chutí pustili do vlastní tvorby – výroby velikonoční dekorace.

V březnu jsme absolvovali prohlídku kravínu, vepřinu, porodny prasátek a dílen místního družstva. Pan Pinkas nás ochotně provedl, o všem povyprávěl a odpovídal na zvědavé otázky dětí.

Děti si mohly hladit krávy, malá prasátka a prohlédnout traktory, což mělo samozřejmě velký úspěch.

Velmi pěkná byla prohlídka včelařské dílny pana Krlíše. Tam děti viděly tolik věcí, které se jen tak nedozví, protože – kolik je ještě včelařů? Pan Krlíš byl velmi vstřícný, ukázal nám výrobu mezistěn, voskové „koláče“, děti točily medometem, pozorovaly včely přímo v úlu, ochutnávaly med z včelích plástů a všichni jsme nasávali tu krásnou a nenapodobitelnou vůni medu a včelího vosku. Jako dárek jsme si odnesli dvě sklenice skvělého medu. Za všechno ještě jednou moc děkujeme.

A už tu mám červnový školní výlet. Tentokrát do Hasičské zbrojnice a do Přírodovědné stanice v Horažďovicích. U hasičů bylo rušno. Děti si vyzkoušely jaké to je vylézt si na výsuvný žebřík, obléci se do záchranných vest a přileb, prolezly hasičská auta. Také si zacvičily v hasičské posilovně, stříkaly hadicí, viděly práci s mechanickými nůžkami a dozvěděly se, že práce hasičů zdaleka není jen hasit oheň. V Přírodovědné stanici se všem moc líbilo. Vždyť mazlit se s hadem, pochovat si činčilu nebo leguána, chytat strašilky, lovit žabky, krmit ještěry moučnými červy se nám nenaskytne každý den.

Na konci roku všichni předškoláci zvládli „školáckou zkoušku“ a mohli jsme je pasovat na školáčky. Společně jsme se rozloučili šipkovanou s úkoly, otázkami a závěrečným překvapením v podobě drobných dárečků pro všechny.

A teď už jen: HURÁ NA PRÁZDNINY a na shledanou 27. srpna v naší školce.

Nad'a Kučerová, ředitelka MŠ

Foto Josefa Chalupného: zleva Eliška Maříková, Pěťa Kvasnička, Lukášek Kučera, Kačka Soukupová, Viktůrek Kučera, Adélka Makovcová, Maruška Šulcová, Jára Korbel, Pavlík Dvořák, Martík Zach, Fanoušek Marc, Ondra Palečko, Deniska Roubalová, Karolínka Klasová, Pavlínka Soukupová, Šárinka Červená, Verunka Vaněčková, Ninka Doležalová a ředitelkou Nad'kou Kučerovou a učitelkou Helou Bukovanovou (5 dětí na fotografii chybí).

(Do školy nám odejdou : Marek Hájek, Maruška Šulcová, Nina Doležalová, Viktůrek Kučera, Adélka Makovcová, Kačka Soukupová, Pěťa Kvasnička, Jára Korbel)

CESTA PO INDII

Období na přelomu roku 2006/2007 jsem strávila cestováním po Indii. Byl to dárek k narozeninám od našich dcer. Děvčata vše zorganizovala, financovala a také mě celé tři týdny po Indii provázela.

Indie je velice rozporuplná země. Je to země neuvěřitelných kontrastů, lesku a špíny, paláců a nuzných chatrčí. Je to druhý nejlidnatější stát světa, žije tam více než miliarda lidí. Hlavním městem je Nové Dillí. V Indii se používá až 18 různých řečí, ale angličtinou je možné se dorozumět takřka všude.

Elegantní a zdobné budovy (rozpadávající se) a zrovna tak pozůstatky nápisů v angličtině připomínají časy Britského impéria. Další vzpomínkou na starou, dobrou Anglii je množství internátních škol a žáků ve školních uniformách

Z větších měst jsme navštívily především Dillí, Chennai (Madras), Kalkatu, Puri, Cochin ale nejvíce času jsme se zdržovaly na indickém venkově a v místech, kde se turisté moc nezdržují.

Toužily jsme se podívat do Starého Dillí a tak jsme na Connaught Place nasedly do motorizované rikši a za hlasitých zvuků kvílivé indické hudby jsme se vydaly na 30ti minutovou jízdu přeplněnými ulicemi. Křečovitě jsme se držely sloupků kabinky (okna ani dveře ve vozítku nejsou – pouze prázdné rámy) abychom při jízdě nevypadly. Ve starém městě se veškerý život odehrává na chodnících – vaří se tam a pojídá jídlo, pije se čaj (horký, sladký a s mlékem) z malých, hliněných mističek, veškeré obchody se uzavírají venku, na chodníku se spí a muži mají na chodníku dokonce vymezené místo jako toaletu. O muže je v tomto směru dobře postaráno, ale ženy to mají těžší – vlastně se nám nikdy nepodařilo zjistit, jestli existují nějaké veřejné záchody pro ženy. Všude je spousta lidí a každý se vám pokouší něco prodat, něco vám ukázat, zavést vás do hotelu, do restaurace. Prodíraly jsme se davy lidí, poseděly nad pozdním obědem a když jsme vyšly z restaurace, byl už soumrak a my jsme pořádně nevěděly, kde jsme. A tak jsme si tentokrát pronajaly cyklorikšu, aby nás dovezl na vlakové nádraží, odkud jsme si chtěly vzít taxi zpět do hotelu. Vybraly jsme si mladého, veselého muže, který nás vezl samými postranými uličkami a projevil se i jako zdatný

průvodce. Ukázal nám trh s látkami, tak různými a barevnými, až z nich přecházel zrak. Potom trh se stříbrem a mědí, trh s ovocem a zeleninou, trh s papírem. Nevěděly jsme kam se dřív dívat. Přitom uličky byly tak přeplněné lidmi a jízdními koly, že někdy musel náš cyklista rukama odstrkovat z cesty ostatní povozy, aby vůbec mohl projet. Konečně jsme se dostaly na nádraží, zaplatily jsme dvojnásobnou taxu našemu cyklistovi a pronajaly si taxi. Taxík byl starý, otřískaný Mercedes a řidič se šálou omotanou kolem hlavy připomínal banditu. Nechtěly jsme z takto otřískaného auta vystoupit před naším moderním hotelem, kde vrátný v uniformě raději čeká venku a všem hostům uctivě otvírá dveře a tak, jakmile řidič přibrzdil na odbočce do hotelu, vyskákaly jsme z auta a došly do hotelu pěšky.

Druhý den jsme se vydaly vlakem na cestu na jih Indie. Cesta trvala téměř 30 hodin, vlak byl čistý, pohodlný a za čas jsme se seznámily s několika našimi spolucestujícími, které velmi zajímalo odkud jsme, kam jedeme, jak se nám líbí jejich zem a hlavně se stále chtěli s námi fotografovat. Každou hodinu vagonem prošel prodáváč s košíkem různých pochutin a nám dlouho trvalo, než jsme se odvážily ochutnat různé zeleninové a ovocné saláty. Musím podotknout, že jsme po celou dobu naší dovolené neměly vůbec žádné zdravotní potíže.

Jedly jsme pouze vegetariánskou stravu a pily balenou vodu, čas od času jsme ochutnaly různé místní speciality, připravované na malém hořáčku přímo na ulici. Pochutnávaly jsme si na různých chlebech, připomínajících placky. V myšlenkách mi utkvěla řídká kaše z různých druhů čočky, mnohdy silně kořeněná směsí koření. Také špenát smíchaný s kostičkami tvrdého tvarohu. A salát, kde byla smíchaná zelenina a ovoce, který pouliční prodáváč nakrájel na objednávku na velký talíř z palmových listů.

Na jihu Indie jsme se setkaly s přáteli, kteří pocházejí z Indie, žijí v Americe a trávili v Indii dovolenou. Oslavily jsme v jejich širokém rodinném kruhu silvestrovskou noc v restauraci přímo na břehu Indického oceánu a na Nový rok jsme se procházely přímořským městečkem. Druhého ledna jsme se vydaly autem do městečka Bhubenaswar, abychom odtamtud pokračovaly vlakem dále na jih. Cestou do Bhubeneswaru jsme se zastavily

v Konarku u Chrámu Slunce a nechaly se poučit o různých výjevech z Kamasútry, které byly vytesány do kamenných zdí na obvodu chrámu. Měly jsme průvodce pouze pro sebe a on nám vykládal historii a význam různých poloh s velkým zanícením. Chrám byl postaven ve 13. století ve tvaru antického válečného vozu, taženého sedmi koňmi a je považován za jeden z nejkrásnějších chrámů Indie.

Dále jsme pokračovaly v naší cestě zase vlakem a pak autem až na samý jih Indie, do státu Kerala. I když tam momentálně byla zima, teplota se pohybovala kolem 30 – 34°C a nám se tam moc líbilo. Měly jsme pronajatou obytnou loď, jejíž kajuta byla vyrobená z listů kokosových palm. Na lodi jsme prožily krásné tři dny, pomalým tempem jsme projížděly říší kanálů, říček a jezer a pozorovaly jsme život na březích a pochutnávaly si na indických specialitách, které pro nás neustále připravoval šikovný kuchař Sibi. Stále ještě vzpomínám na jeho salát z červené řepy se sladkým strouhaným kokosem. Pro naše pohodlí jsme měly dvě kabiny s příslušenstvím a velkou zastřešenou palubu s houpacími křesly.

Po třech dnech plných slunce a pohody nás čekala cesta letadlem a autem na sever Indie, do státu Uttaranchal, kde nás čekal týden pobytu v Sikhském klášteře (ašrámu) v poutním městě Rishikesh. A to byl zážitek sám o sobě. Budova stojí poblíž posvátné řeky Gangy. Za vysokými zdmi je rušné město, uvnitř však vládne až neskutečný klid. Klášter má 120 prostě zařízených pokojů, v nichž jsou čas od času ubytováni lidé, kteří z různých důvodů přijdou očistit svou duši, studovat a naučit se cvičení jógy, meditovat a věnovat se veřejně prospěšné práci pro druhé. Mimo jiné je tam slavnostní modlitební hala, velká podzemní garáž, velká kuchyně a obrovská jídelna. Ke klášteru také patří škola, nemocnice a velká farma, ze které jsou denně přiváženy velikánské pytle zeleniny a konve mléka. V kuchyni se každý den připravuje snídaně pro 200 až 300 žebráků, oběd pro školáky a pro pacienty v nemocnici a pro kohokoliv, kdo zrovna v klášteře pobývá a má na oběd chuť a večere zrovna tak. Jídlo je vegetariánské, či vlastně veganské. Nekonzumují se ani ryby, ani vejce, těstoviny nebo sýry ale zato spousta luštěnin a zeleniny. A denně se připravuje ohromné množství chleba – placek – z pšeničné nebo kukuřičné

mouky. Během našeho pobytu se nám několikrát podařilo vzbudit se časně a tak jsme se zapojily do výroby chleba a pak jsme pomáhaly s rozdělováním snídaně žebrákům. Nejvíce si nás získali žebrající děti. Usmívali se na nás a opakovali po nás česká slova.

Měly jsme k dispozici auto s řidičem a tak jsme podnikaly výlety po okolí. Vyjely jsme si vysoko do hor, do městečka Mussoorie, které leží v předhůří Himálají a z oken restaurace jsme se dívaly na zasněžené vrcholky hor. Na ulicích jsme potkávaly nosiče břemen z Nepálu, kteří nesli na zádech ohromné rance, jistě řemenem přes čelo.

Další výlet jsme si udělaly do anglického zahradního klubu, kde jsme měly skvělý oběd a kochaly se pohledem na prudce tekoucí řeku Gangu, která je v těchto místech ještě čistá a má neuvěřitelnou, tyrkysově modrou barvu. Bylo těžké uvěřit, že později se tato krásná, zeleně opalizující řeka změní ve špinavou stoku.

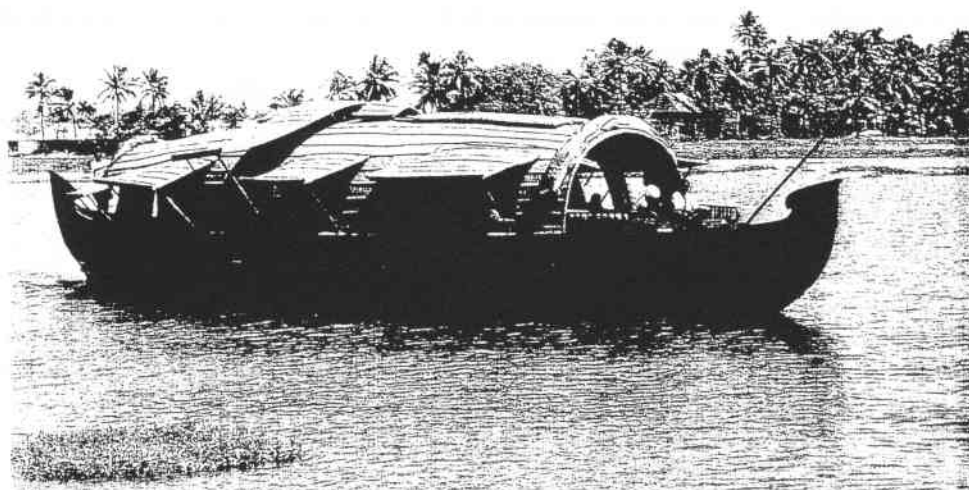
V dalším anglickém klubu jsme popíjely zázvorový čaj s medem a citronem a prohlížely si zajímavou zahradu. A na jeden celý den jsme se staly pozorovatelkami a divačkami na festivalu oslavujícímu slunovrat. Festival se konal na břehu řeky Gangy, která byla obležena stovkami lidí. Všude byly hromady žlutých a oranžových afrikánek, ozdobena byla i auta, motorky a kola, o lidech ani nemluvě. I my jsme zakoupily košíčky z palmových listů naplněné květy afrikánů a se zapáleným smotkem vaty, namočeným v oleji a chráněným malou hliněnou mističkou jsme je pustily s naším vroucným přáním po vodě. Hinduisté před posláním košíčku provádějí určitý rituál, několikrát se otočí kolem své osy, zvednou košíčky k nebi a pomodlí se. Potom teprve opatrně pošlou košíčky po řece. A nejen košíčky naplněné květinami, někdy pošlou i papírky se vzkazem, girlandy z květů, nebo květy zabalené v červené látce. Potom většinou celá rodina vstoupí napůl oblečená do řeky, pomodlí se a celí se do studené vody ponoří. A pak nastane překotné oblékání, protože voda byla velice studená a sluníčko taky zrovna moc nehřálo – bylo jen kolem 18°C.

Čas utíkal jako voda a pro nás nastala doba návratu domů. Autem jsme se nechaly dovézt zpět do Dillí. Je to sice jenom 270 km, ale cesta nám trvala 6 hodin, protože silnice byla přeplněná vozidly všeho druhu. Nejvíce asi

brzdily provoz dřevěné ploché vozy, naložené do nesmírné výše cukrovou třtinou a tažené mulami, mezi tím se proplétají kola, rikši, motorky, rozhrkané autobusy, nákladní a osobní auta.

Odpoledne jsme se rozloučily s naším řidičem, užily si poslední večer v chaotickém Dillí a druhý den odletěly zpět do Anglie a tam se zase rozešly každá do svého domova.

Petra Kozová

Indický člun

PRO FOTBALISTY FK SVÉRADICE SKONČILA ÚSPĚŠNÁ SEZÓNA 2006/2007

A-mužstvo FK Svěradice obsadilo v okresním přeboru velmi pěkné 2.místo. Ale je to škoda, jelikož jim byly sebrány 4 body okresním svazem. Děkujeme trenérovi Petru Doležalovi za tuto práci i když to někdy neměl jednoduché a Jardovi Soukupovi jako vedoucímu.

Nejlepší střelci: Makovec Stanislav - 13, Větrovec Jakub - 8, Prokopec Zdeněk - 6, dále to byli Tomáš Červený - 8, který odehrál jaro v Žichovicích a Karel Šrámek, který zkouší štěstí v Německu.

B-mužstvo FK Svěradice obsadilo ve IV.třídě skupiny B 9.místo. Tady musíme poděkovat za obětavou práci trenérům Ivu Smitkovi a Petru Löffelmannovi.

Nejlepší střelci: Svoboda Jan st.-7, ale na jaře nehrál pro zranění, Valach Jan - 5, Makovec Stanislav - 4, Brabec Jaroslav - 3.

Dorost FK Svěradice obsadil v krajské soutěži skupiny A pěkné 6.místo, ale mohlo to být lepší jelikož po podzimu byli na 2.místě a jaro se jim tolik nedařilo. Tady musíme poděkovat Vencovi Duškovi staršímu jako trenérovi, který od tohoto mužstva odchází a asistentům Bohouši Pavlovskému a Rostovi Kábovi a vedoucímu mužstva Karlu Vlčkovi. Na místo trenéra přichází Lád'a Skuhavý, který už tady také hrával dále Michal Petrášek, také bývalý hráč a nevzdáváme se spolupráce s Bohoušem Pavlovským. V tomto mužstvu končí Lukáš Pavlovský a Štěpán Kulhánek, který odchází do mužstva dospělých. Tady věříme ve spolupráci domácích hráčů Dana Martínka, Kuby Vlčka, Vojty Větrovce a ostatních, aby se dali pořádně dohromady a zase hráli o přední místa v tabulce.

Žáci FK Svěradice obsadili 2.místo v okresní soutěži a postoupili do krajské soutěže. Tady děkujeme Mírovi Chaloupkovi a Rostovi Kábovi jako trenérům a dále Josefu Smitkovi a rodičům, kteří tyto žáky vozili dobrovolně na hřiště soupeřů. Hlavně musím poděkovat Honzovi Písečných za spolupráci a věřím, že i v budoucích letech to bude fungovat jako doposud. Tady se loučíme s nejlepším střelcem soutěže Martinem Chaloupkou, který nastřílel 24 branek, dále s oběma brankáři Honzou Krejčím, Jardou Krejčím a šikovným Petrem Prokopcem. Přejeme jim hodně úspěchů v dorostu. Věříme, že tady jsou dobří žáci a budou nás dobře reprezentovat zvláště Daniel Vonášek a Lád'a Kliment.

Minižáci obsadili 3.místo v okresním přeboru. Jelikož z tohoto mužstva odchází 6 hráčů do vyšší soutěže, tak se trenér Venca Běloch a vedení dohodlo na spolupráci s Chanovickým trenérem minižáků panem Oldou Šebkem, kam budou naši nejmenší dojíždět na hostování. Tímto musíme poděkovat Vencovi Bělochovi za statečnou práci s těmito nejmenšími fotbalisty a byli bychom rádi kdyby vypomáhal žákům.

Odcházející minižáci - Hájek Jiří, Hájek Martin, Soukup Martin, Prokopius Filip, Brokeš Pavel, Makovec Jaroslav.

Miroslav Chaloupka

JIŽ 62 LET ŽIJEME V MÍRU ?

V květnu uplynulo již 62 let od skončení druhé světové války, která je označována jako zatím nejstrašnější v dějinách lidstva. V Evropě oficiálně skončila 8. května 1945 a v Asii 27. srpna 1945.

V Norimberku a Tokiu byl zřízen mezinárodní vojenský tribunál. V Norimberku bylo odsouzeno 24 čelních představitelů nacismu, v Tokiu 28 představitelů japonské válečné kliky, z nichž 7 bylo odsouzeno k trestu smrti. Souzeni byli za zločiny proti míru, proti lidskosti nebo za válečné zločiny.

Žádné tresty však nemohly vyvážit ztráty vojáků a civilistů. Druhé světové války se zúčastnilo 70 zemí světa a boje probíhaly na území 40 států. Škody způsobené válkou byly vyčísleny na 4 biliony dolarů a zdaleka to nebyly jenom škody materiální, které se dají vyčíslit. Nenahraditelné ztráty na lidských životech ukazuje následující přehled:

Válečné ztráty jednotlivých zemí		Oběti holocaustu	Oběti celkem
(vyhlazování Židů, Romů, Slovanů)			
Sovětský Svaz	21 300 000	1 250 000	21 550 000
Čína	10 000 000	-	10 000 000
Německo	6 850 000	160 000	7 010 000
Polsko	6 123 000	2 900 000	9 023 000
Japonsko	2 600 000	-	2 600 000
Jugoslavie	1 600 000	54 000	1 654 000
Rumunsko	985 000	250 000	1 235 000
Francie	810 000	64 000	874 000
Maďarsko	750 000	300 000	1 050 000
Rakousko	525 000	58 000	583 000
Řecko	520 000	58 000	578 000
Itálie	410 000	8 500	418 500
USA	406 698	-	406 698
Československo	400 000	245 000	645 000
Velká Británie	388 000	-	388 000
Nizozemsko	250 000	104 000	354 000
Belgie	85 000	25 000	110 000
Finsko	79 000	-	79 000
Kanada	42 000	-	42 000
Indie	36 000	-	36 000
Austrálie	39 000	-	39 000
Španělsko	22 000	-	22 000
Bulharsko	21 000	-	21 000
Nový Zéland	12 000	-	12 000
Jihoafrická rep.	9 000	-	9 000
Norsko	5 000	-	5 000
Dánsko	4 000	-	4 000
Celkem	53 857 698	5 476 500	59 334 198

Druhá světová válka skončila. Nastalo období opojné radosti. Ale konflikty ve světě pokračují dále. **Korejská válka** trvala 8 let až do r. 1953 a napětí pokračuje v této oblasti dál.

V zemích východního bloku po nacistickém teroru přichází na **40 let teror komunistický**.

V r. 1962 dochází ke **Karibské krizi**. Jen díky rozvaze J.F. Kennedého nedošlo k dalšímu válečnému konfliktu.

Vietnamská válka trvala od r. 1957 – 1975. **Afgánská válka** od r. 1979 do r. 1989. Neustále pokračují **válečné konflikty v Africe**.

Válka mezi Iránem a Irákem trvala 10 let od r. 1980 – 1990. V r. 1991 propukla **občanská válka v bývalé Jugoslávii**. Napětí a konflikty jsou na denním pořádku na **středním východě**. A ke všemu tomu se přidává **světový terorismus**, který se nezastavil a asi nezastaví před ničím.

Jsme nepoučitelní a lhostejní. **Další světový konflikt by už nepřežil asi nikdo.** Je nějaká naděje na zajištění míru? Je, Je, ale jediná a poslední. *Mír není samozřejmostí a jeho trvalé udržení není pouze v lidských silách.* Mír je totiž jedním z mnoha Božích darů připravených pro člověka. A o tyto dary je třeba prosit. Prosíme? Málo? Nebo vůbec?

maš

KDYŽ ŠOFÉŘI NASTARTUJOU, KOLA SE PROTÁČEJÍ.....

Auto, autíčko, automobil. Tak tohle slovo znají všechny malé děti, hlavě pak kluci. Ale nebylo tomu vždycky tak. Ještě před víc jak půl stoletím bylo auto vzácnost. Tehdy tady v obci byly pouhé 3 automobily a jejich majitelé je ke své práci potřebovali. Byl to pan Kovařík – pekař, pan Chaloupka – mlynář a pan Polánka – statkář. Podle dostupných zdrojů, vím, že ve mlýně měli nákladní auto, se kterým ještě v roce 1947 naváželi kámen na stavbu nové stodoly. Potom 6. října 1953 byl nákladák zabaven pro potřeby traktorové stanice v Horažďovicích a předělán na pojízdnou dílnu. Za auto dostal pan mlynář 584 Kčs. Později koupil od pana Kovaříka PRAGOVKU. V roce 1956 už bylo v obci automobilů několik. Nový vůz SPARTAK si zakoupil například pan Soukup, Větrovec, Pučil a další. Tehdy byla jeho cena 28 000 Kčs. Pan Josef Červený (u Ryndů) velký znalec a obdivovatel všech motorových vozidel si v roce 1957 zakoupil auto značky MINOR.

Postupně se auto stávalo samozřejmostí a dnes máme v obci víc jak 80 majitelů aut. Naši obcí projíždí denně spousta motorových vozidel různých značek. Jezdí zde auta osobní, nákladní, Tíráci, ale i motocykly a traktory. Někteří páni řidiči nedodržují silniční předpisy a není divu, že je pak tolik havárek. Proto **JEZDĚTE OPATRNĚ A ŠASTNOU CESTU !**

Tohoto „MINORA „ asi pan Červený neměl, ale jistě si rád zavzpomíná.

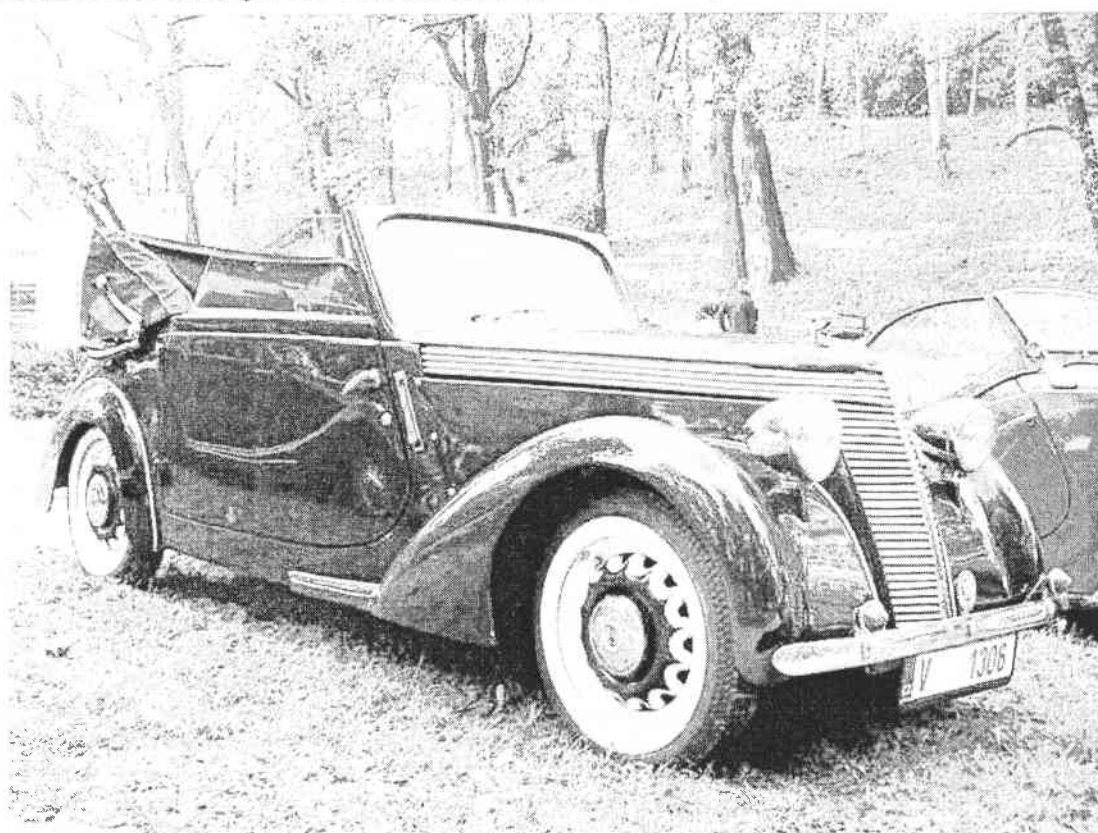

Foto: Jawa Minor – kabriolet

Dvoudvřevý čtyřmístný kabriolet z r. 1938 poháněl dvoudobý řadový dvouválec o objemu 616 ccm (70x 80 mm) a výkonu 14 kw (19 koní) při 3500 ot./min. Třístupňová převodovka, pohon předních kol, hmotnost 600 kg, max. rychlost 95 km/h. Vůz Jawa Minor se vyráběl v letech 1936 až 1939.

mav

PUTOVÁNÍ PRÁCHEŇSKEM

PRVNÍ ZASTAVENÍ - ZŘÍCENINA HRADU RÁBÍ.

Na okraji přírodního parku Buděticko vyhlášeného v roce 1994, leží obec **Rábí**. Kdo by neznal zříceniny našeho největšího gotického hradu ze 14. století a kdo by si při vyslovení slova Rábí nevzpomněl na to, že právě zde Jan Žižka přišel o své druhé oko. Nejznámějším majitelem hradu byl *Půta Švihovský z Rýzmběrka*. Pán nejen krutý, ale i spolčený s ďáblem. A tak není divu, že si ho nakonec čert odnesl. Díra ve stropě nešla dlouho zazdít a Půtův zlý duch se po staletí potuloval krajinou kolem Rábí. Největší hradní zřícenina, která je od roku 1978 národní kulturní památkou je častým cílem turistů. U první hradní brány stojí pozdně gotický *kostel Nejsvětější Trojice* z roku 1498.

Projdeme-li kolem hradeb dojdeme k židovskému hřbitovu z počátku 18. století s řadou barokních a klasicistních náhrobků. Samo městečko bylo v roce 1992 vyhlášeno památkovou zónou. Na náměstí s novogotickou radnicí je řada domů se štíty ve stylu lidového baroka a na okraji obce směrem na Horažďovice stojí barokní *kostel sv. Jana Nepomuckého*. Sejdeme-li k řece Otavě narazíme na zvláštní zvlněný terén. Drobné pahorky-hrůbata či *sejpy* jsou pozůstatkem po středověkém rýžování zlata dokladem dávného osídlení. V nedaleké *obci Bojanovice* kromě barokní venkovské kapličky se zvonící z druhé poloviny 18. století můžeme obdivovat i *barokní Boží muka* neobvyklého kapličkovitého tvaru. Vrátime-li se k řece a půjdeme proti proudu dojdeme do *Čepic*, raně feudální vsi s oválnou návší, na níž stojí kaple z 19. století. Raritou Čepic jsou *dva mosty přes řeku Otavu*, z nichž jeden je již téměř technickou památkou.

Místopisná část

Nejstarší názvy: Rabi, Rabí, Rabije, Rabij,

První zmínka: 1373

Nadmořská výška: 478 m n.m.

Počet obyvatel: 330 (r.2005)

Foto: Hrad Rábí - pohled od hřbitova při příjezdu od Horažďovic

maš

(zdroj: intern.stránky Putování Prácheňskem)

SVĚRADICKÁ KAPLIČKA A MĚSÍC MÁJ PATŘÍ K SOBĚ

Začátkem letošního května naše krásná kaplička sv. Anny opět ožila. Vždy večer jsme se scházely na májové pobožnosti, jejíž součástí byl i zpěv krásných mariánských písní. Před sochu sv. Anny jsme postavily obraz její dcery Panny Marie, které je měsíc květen zasvěcen. Do svých proseb jsme zahrnuly i všechny živé a zemřelé obyvatele Svěradic. A proč je u všech sloves „y“ ? Protože tam chodily jen svěradické ženy. Škoda, že jsem nestihla vyfotografovat paní Otu Červenou, Marii Panuškovou, Marii Turkovou, Blaženu Hokrovou, Boženu Opaleckou, Marii Löffelmannovou, Růžu Červenou, Marii Smíškovou, Marii Smitkovou, Marii Markovou. Tak určitě příští máj. Teď alespoň naše krásná kaplička.

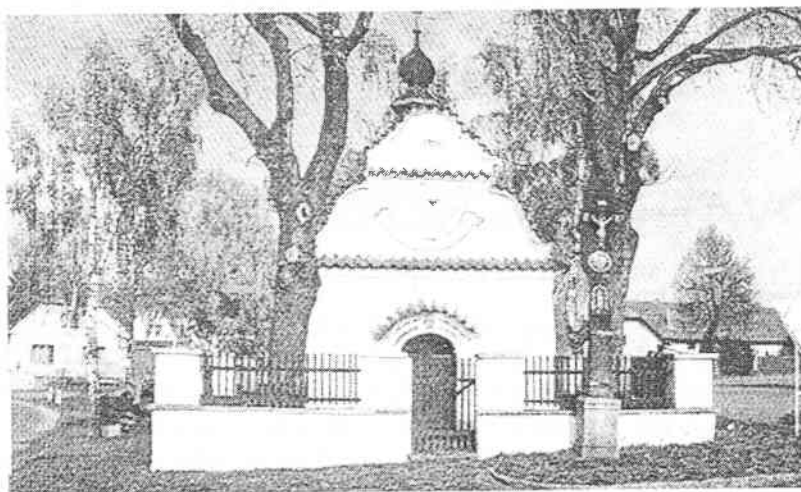

Foto: Barokní kaplička sv. Anny z r. 1834 ve Svěradicích.

maš

PRANOSTIKY NA KVĚTEN A ČERVEN

KVĚTNOVÝ METEOROLOGICKÝ KALENDAŘ NAŠICH PŘEDKŮ

V květnu lze rozlišit následující meteorologická období:

Floriánská chladna, Stanislavské jaro nebo Stanislavské oteplení, období železných mužů, Izidorské jaro, období malých ledových mužů, a v posledních květnových dnech i počátek výrazně teplého období – fortunátského jara a dále pak období žofínské deště.

Floriánská chladna (sv. Florian 4.5.)

- 1) Svatý Florian uklízí mlynářské žoky. (poletuje sníh)
- 2) Svatý Filip s Jakubem nesou v mošně ještě několik ranních mrazíků.
- 3) Bílý mráz (jíní) o Filipu a Jakubu nese stromovému květu záhubu.

Izidorské jaro

- 1) Pomine Izidora, (15.5.), pomínou severy
- 2) Svatý Jan z Nepomuku drží létu pevně ruku.
- 3) Čeští patroni odměřují teplo (sv. Jan Nepomucký a sv. Václav)
- 4) Svatý Urban – léta pán. (25.5)

Ledoví a studení muži

- 1) Na Pankráce, Serváce a Bonifáce, bývá zima na polní práce
- 2) Ledoví muži jsou tři Pankrác, Servác, Bonifác a jejich kuchařka je Žofie.
- 3) Pominou zmrzlíci, pominou mrazíci
- 4) Deště ledových mužů kazí obilí

Malí ledoví muži

- 1) Posledním zmrzlým je Urban
- 2) Malí ledoví muži jsou u nás Urban (25.5.), Filip (26.5.) a Beda (27.5)
- 3) Filip a Beda, může být běda.

Žofínské deště

- 1) Svatá Žofie políčka zalije.
- 2) Svatá Žofie vaří z vody

ČERVNOVÝ METEOROLOGICKÝ KALENDAŘ NAŠICH PŘEDKŮ

Hlavní etnometeorologická období v červnu jsou:

fortunátské jaro a medardovské deštivé období – Medard. V tomto období lze vyčlenit dvě výrazná období zvýšené srážkové činnosti: Vítské deště a Jánské deště a dvě teplá období: Aloisské léto a Pavlovské léto, která korespondují

s vlnami ochlazení, pro které se vžil lidový název Ovčí chladna

Medardovské pranostiky (8.6.)

- 1) Medardovo kápě – 40 dní kape
- 2) Prší-li na Medarda, budou deštivé žně
- 3) Prší-li na Medarda, je malá naděje na slunečné léto.
- 4) Nevyvezeš-li do Medarda hnůj, tož ti přes léto na dvoře hátrá. (leží, spí)
- 5) Svatý Vít dává trávě pít. (15.6.)

- 3) Před sv. Janem modli se o déšť, po sv. Janu přijde i bez modlení.
- 4) Svatý Bureja (26.6.) mlátí bez cepů. (kroupy)
- 5) Vysívá-li sv. Ladislav (27.6.) houby (prší-li), Petr a Pavel (29.6.) je sbírají

Aloisské léto

- 1) Na svatého Aloise, poseč louku neboj se.
- 2) Svatý Vít káže sít: kdo seče za deště, za sucha sklízí.

Ovčí chladna

- 1) Na den Svaté Trojice nezapomínej na rukavice (od 17.5. do 20.6.)
- 2) Svatý Vít a svatý Jan otevírají chladnu dveře.
- 3) Pláče-li červen a neoschne-li žitko, v zajících koroptvích budeme mít řídko
- (myslivecká pranostika)

PTÁK ROKU 2007 – SLAVÍK O OBECNÝ

Letos tohoto nenápadného ptáčka vyhlásili čeští ornitologové **Ptákem roku 2007**. Akce **České společnosti ornitologické**, která každoročně upozorňuje veřejnost na **zajímavý ptačí druh, hodný ochrany a naší pozornosti se letos uskutečňuje již popatnácté**.

V Evropě pravděpodobně neexistuje ptačí druh, který by byl tak známý díky svému zpěvu. Vystupují v pohádkách, písních, provází hrdiny románů svým tlukotem a klokotáním (zpěv), dal jméno pěveckým soutěžím. Na rozdíl od skřivana polního se *slavík obecný* vůbec neobjevuje v českých lidových pranostikách. Přesto se slavík objevuje alespoň v některých přirovnáních. Pokud někdo dobře zpívá, pak „jako slavík“ nebo má „slavičí hrdélko“.

Tohoto pěvce proslulého nočními trylky však většina lidí nikdy neviděla a jen málokdo slyšel jeho

hlas. *Slavík obecný* je nenápadný pták velikosti vrabce, štíhlý a s dlouhýma nohama. Celkové zbarvení je rezavé až rezavohnědé, mladí ptáci jsou na hřbetě okroví a na spodku skvrnění. Zobák je štíhlý, oko tmavé a nápadně velké. S výjimkou zpěvu se slavík chová v přírodě velmi nenápadně. Obratně se pohybuje v podrostu, rychle pobíhá po zemi a po vyrušení rychle odlétá. Typický je pohyb s polosvřenými křídly a mírně zdviženým ocasem, který se často kývá a občas i pootevírá. Slavíci se vyskytují jednotlivě,

samci jsou díky hlasu slyšitelné na relativně velké vzdálenosti. V noci za příhodného počasí i na více než 1 km.

Hlavním obývaným prostředím jsou řídké listnaté lesy nebo pásy křovin a stromů s křovinatým podrostem v otevřené krajině. Dalšími obývanými biotopy jsou staré zahrady, sady, okraje cest, polní lesíky, křovinaté stráně, staré hřbitovy s dostatečně hustým podrostem. Slavíci k nám přilétají většinou od poloviny dubna a jejich zpěv začíná v našich podmínkách zejména počátkem května. Žijí v párech, které se většinou vytvářejí na jedinou hnízdní sezonu. Slavičí hnízdo je téměř vždy umístěno na zemi nebo v její těsné blízkosti. Snůška obsahuje 2 až 6 tmavě olivově zelených, hustě hnědě skvrnitých vajíček. Sezení trvá 12 – 14 dnů a mláďata jsou schopná letu asi po 16 dnech. Potravu tvoří hmyz, housenky, kukly hmyzu, pavouci. Na podzim požírá i bobule např. rybíz, černý bez. Slavík je přísně tažný druh a od nás odlétá v srpnu až září. Přezimuje v tropické Africe severně od rovníku.

V okolí Svěradic je možno tohoto zpěváka také slyšet. Někdy se ozývá i ze zahrad ve vsi. U nás v republice se vyskytuje ještě velmi vzácný slavík tmavý, také nazývaná uherský. *Slavíku obecnému* je velmi podobný, vrch těla má tmavší, prsa a boky nevýrazně skvrnitě, ocas hnědý. Další naši slavíci jsou slavík modráček středoevropský a slavík modráček tundrový.

Slavík obecný u nás nepatří k ohroženým druhům, naopak jeho početnost poslední roky stoupá. V letech 2001-2003 činil hnízdní stav u nás asi 8 – 16000 párů to je o třetinu více než v roce 1989.

Vašek Strolený

Vydává Obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Ing. Marie Šulcová (maš), Jindřiška Kalabzová (jka), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot),

Marie Vojtová (mav), Ing. Rudolf Nejedlík (run)

Počet výtisků: 200. Neprodejné